

ἀρέσουν πάντοτε στις γυναίκες. (Ἀπό μέσα της). Τὸ σμόκιν του εἶνε φριχτό, πραγματικά γαμπριάτικο!... Κι' αὐτὴ ἡ ἰδέα του νὰ κολλήσῃ μιὰ καρφίτσα μὲ ψεύτικο μαργαριτάρι στὸ πλαστρόν του!... Τί χωριατιά!...

ΑΝΤΡΕ. — Εἶστε γοητευτικὴ, Λουκιανή... Ἄν ἦμουν λιγώτερο δειλός, θὰ σὰς ἔκανα ἀπόψε τὴν ἐρωτικὴ μου ἐξομολόγησι... (Ἀπό μέσα του). Εἶνε ἀλήθεια, ὅ,τι ἀπὸ μιὰ βραδυνὴ τουαλέττα μπορεῖ νὰ κρίνῃ κανεὶς μιὰ γυναῖκα... Πῶς φαίνεται ὅτι δὲν ἔχει καθόλου γούστο ἢ συντρόφισσά μου... Διάλεξε ἕνα φόρεμα ἐκκεντρικὸ σὰν αὐτὰ πού φορᾶνε ἡ βεντέτες τοῦ κινηματογράφου... Πῆγε μάλιστα καὶ γυάλισε τὰ νύχια τῆς στὴ μανικιουρίστα τῆς συνοικίας τῆς... Αὐτὸ εἶνε συγκινητικὸ καὶ γελοῖο... Γιὰ νὰ δοῦμε τί θὰ πῆ ἂν τῆς λερῶσω λίγο τὸ φόρεμά τῆς. (Μὲ μιὰ προσποιητὴ ἀδέξια κίνησι ἀναποδογυρίζει ἕνα ποτήρι μὲ σαμπάνια, ἢ ὁποία χύνεται στὸ λαμπρὸ φόρεμα τῆς Μισέλε). ὦ! τί ἀνόητος πού εἶμαι!... Σὰς ζητῶ συγγνώμην, Λουκιανή...

ΜΙΣΕΛΕ. — ὦ! δὲν πειράζει!... Ἡ σαμπάνια δὲν ἀφήνει βούλες...

ΑΝΤΡΕ (ἀπὸ μέσα του). — Μὰ καὶ ἂν καταστρεφόταν ἡ τουαλέττα τῆς τὸ δυστύχημα δὲν θὰ ἦταν μεγάλο.

(Μερικοὶ κοινοὶ τύποι μπαίνουν μέσα στὸ ρεσταυράν).

ΜΙΣΕΛΕ. — Αὐτὴ ἐκεῖ ἡ κυρία εἶνε πολὺ κωμικὴ. Εἶδατε τὸ φόρεμά τῆς;

ΑΝΤΡΕ. — Ναι, μὰ κι' ὁ κύριος πού τὴ συνοδεύει εἶνε γελοῖος...

ΜΙΣΕΛΕ (ἀπὸ μέσα της). — Τί μανία πού ἔχουν αὐτοὶ οἱ ἄνδρες νὰ κριτικάρουν τὰ πάντα...

ΑΝΤΡΕ (ἀπὸ μέσα του). — Περίεργο! Θάπρεπε νὰ κάθεται ἐκστατικὴ ἐδῶ μέσα... Οὔτε στόνειρό τῆς δὲν θὰ εἶχε δεῖ ἕνα τέτοιο κέντρο... Μὰ δὲν θέλει, φαίνεται νὰ κάνῃ τὴν ξαφνιασμένη... (Δυνατά). Ἡ σαμπάνια μαζὺ μὲ τὴ τζάζ προκαλοῦν παραισθήσεις, φέρνουν ὄνειρα ὠραία, γεννοῦν τὴν ἐρωτικὴ προδιάθεσι.

ΜΙΣΕΛΕ (ἀπὸ μέσα της). Ἀπόψε, ἐπειδὴ φορᾶει σμόκιν ἔπαιψε νὰ εἶνε πειὰ φυσικός... Θέλει νὰ φέρεται σὰν ἄνθρωπος τοῦ κόσμου καὶ μοῦ κάνει ἐπίδειξι, λέγοντας ἀδειανὲς φράσεις. (Δυνατά). Ναι, ἔχεις δίκην, Ζουλιέν καὶ μέσα σ' ὅλ' αὐτά, στὴ σαμπάνια, στὴ μουσικὴ καὶ στὸν ἔρωτα, ὑπάρχει μιὰ γλυκειὰ μελαγχολία...

ΑΝΤΡΕ (ἀπὸ μέσα του). — Λέει φράσεις πού τις ἔχει διαβάσει στὰ λαϊκὰ μυθιστορήματα.

(Ἕνας κύριος μὲ φράσκο χαιρετᾷ τὸν Ἀντρέ).

ΜΙΣΕΛΕ. — Ποιὸς εἶν' αὐτός;

ΑΝΤΡΕ. — Ἕνας ἀπὸ τοὺς προϊσταμένους μου στὸ ἐργοστάσιο...

ΜΙΣΕΛΕ (ἀπὸ μέσα της). — Τί πρόστυχος τύπος!

ΑΝΤΡΕ (ἀπὸ μέσα του). — ὦ! πόσο θὰ ξαφνιαζόσουν, μ' κρούλα μου, ἂν σοῦ ἔλεγα πῶς εἶνε ὁ δούξ Ντέ Λατούρ...

(Μὰ τίποτε δὲν ξαφνιαίνει, οὔτε τὸν ἕνα, οὔτε τὸν ἄλλο. Οἱ δύο «ψυχολόγοι» μας πιστεύουν ὁλοένα πὺ πολὺ στὴν πλάνη τους. Οὔτε γιὰ μιὰ στιγμὴ, δὲν ὑποψιάζεται ὁ ἕνας ποιὸς πραγματικά εἶνε ὁ ἄλλος. Ἀπογοητευμένοι ἀλλάζουν γνώμη κι' ἀποφασίζουν νὰ μὴ φανερωθοῦν. Γιὰ ποιὸ λόγο ἄλλωστε... Στὶς τρεῖς μετὰ τὰ μεσάνυχτα, ὁ Ἀντρέ συνοδεύει τὴν Μισέλε ὡς τὴν συνοικία, ὅπου δῆθεν κάθεται, μ' ἕνα ταξί. Ἐκεῖνη, εἶνε νευριασμένη, γιατί πρέπει νὰ βρῆ ἕνα ἄλλο ταξί γιὰ νὰ πάῃ στὸ μέγαρό της. Κι' αὐτό, τὸ φίλημα πού ἀλλάζουν εἶνε χωρὶς πάθος, ἐντελῶς τυπικό).

ΑΝΤΡΕ. — Λοιπόν, ὠρεβουάρ αὔριο... Ποῦ;...

ΜΙΣΕΛΕ. — Στὶς δύομιση στὸ σταθμὸ Ντωφίν, τοῦ «Μετρό», ὅπως καὶ τὴν πρώτη μέρα.

VIII

Στὸ σταθμὸ Ντωφίν, στὶς δύομιση τὴν ἐπομένη, Κυριακὴ. Πολλοὶ διαβάτες, περιπατηταί, οἰκογένειες, ἐρωτευμένοι. Μὲ πουθενὰ δὲν φαίνεται ἡ Μισέλε.

Πρέπει νὰ προσθέσουμε πῶς οὔτε κι' ὁ Ἀντρέ φάνηκε πουθενά.

ZAN ΦΑΓΙΑΡ

ΣΟΦΑ ΛΟΓΙΑ

Ὁ τελευταῖος ἀποχαιρετισμὸς στὸν ἔρωτα, εἶνε αὐτὸς τὸν ὁποῖον δὲν προφέρουν τὰ χεῖλη...

Μυσοῦ

Δώστε μας καλὲς μητέρες καὶ θὰ γίνουμε καλύτεροὶ ἄνδρες.

Ρίχτερ

Ἀγαπάτε τὶς γυναῖκες χωρὶς νὰ προσπαθῆτε νὰ τις καταλάβετε.

Οὐίντα

Ὁ ἄνδρας ἀπαιτεῖ ἀπ' τὴ γυναῖκα πολὺ λίγα πράγματα, ἐνῶ ἡ γυναῖκα ἀπαιτεῖ ἀπὸ τὸν ἄνδρα, τὰ πάντα.

Σοπερχάουερ

ΤΑ ΔΩΡΑ ΜΑΣ

Τὸ «Μπουκέτο» συνεπὲς πρὸς τὰς ὑποσχέσεις τοῦ ἐξακολουθεῖ νὰ ἐκδίδῃ, χάριν τῶν ἀναγνωστῶν του ἕνα ἐκλεκτὸν αἰσθημαντικὸν ρωμαντζο μηνιαίως. Αἱ ἐκδόσεις μας αὐταὶ θὰ συνεχισθοῦν καὶ εἰς τὸ μέλλον, χωρὶς διακοπὴν.

Εἴμεθα βέβαιοι ὅτι τὸ ἀναγνωστικὸν μας κοινὸν θὰ ἐκτιμῆσῃ καὶ θὰ ὑποστηρίξῃ τὴν προσπάθειάν μας αὐτήν. Καὶ αὐταὶ αἱ ἐφημερίδες διέκοψαν ἤδη τὰς μηνιαίας ἐκδόσεις των. Μόνον τὸ «Μπουκέτο» τὰς ἐξακολουθεῖ καὶ θὰ τὰς ἐξακολουθήσῃ καὶ εἰς τὸ μέλλον κομψὰς, ἐπὶ ἐκλεκτοῦ χάρτου, χαρίζοντας τοιοῦτοτρόπως εἰς τοὺς φίλους τοῦ ἐξαιρετικὰς φιλολογικὰς ἀπολαύσεις.

Προσεχῶς θὰ κυκλοφορήσῃ τὸ ἀριστούργημα τοῦ Ὀκταβίου Φεγιέ «Ἡ ΠΟΛΥΑΓΑΠΗΜΕΝΗ».

Μέχρι σήμερον ἐξεδόθησαν τὰ κάτωθι ἐκλεκτὰ ἔργα:

“ΚΑΤΩ ΑΠΟ ΤΙΣ ΦΙΛΥΡΕΣ,”
 “Ἡ ΚΥΡΙΑ ΜΕ ΤΑΣ ΚΑΜΕΛΙΑΣ,”
 “Ἡ ΜΑΝΟΝ ΛΕΣΚΩ,”
 “ΓΚΡΑΤΣΙΕΛΛΑ,”
 “ΜΙΜΗ ΠΕΝΣΟΝ,”
 “Ὁ ΕΡΩΣ ΘΡΙΑΜΒΕΥΕΙ,”
 “ΔΥΟ ΚΑΡΔΙΕΣ ΠΟΥ ΑΓΑΠΗΘΗΚΑΝ,”
 “ΑΠ' ΤΟ ΜΙΣΟΣ ΣΤΟΝ ΕΡΩΤΑ,”
 “ΠΙΣΤΟΙ ΣΤΟΝ ΕΡΩΤΑ,”
 ΟΙ ΜΝΗΣΤΗΡΕΣ ΤΗΣ ΜΑΡΘΑΣ
 Ἡ ΓΥΝΑΙΚΑ ΠΟΥ ΠΡΟΔΟΣΕ

Ὅσοι δὲν ἐπρολάβετε νὰ προμηθευθῆτε τὰ ἀνωτέρω βιβλία, δύνασθε νὰ τὰ πάρετε ἀπὸ τὰ γραφεῖα μας, ὁδὸς Λέκα ἀριθ. 7, μὲ 4 οἰαδήποτε δελτία καὶ δραχ. 8.

Ἀπὸ τὰς παλαιότερας ἐκδόσεις τοῦ «Μπουκέτου» δίδονται εἰς τοὺς ἀναγνώστας μας μὲ τὰ ἴδια δελτία καὶ δραχμὰς 5 διὰ τὰς Ἀθήνας καὶ 6 δραχμὰς διὰ τὰς ἐπαρχίας τὰ ἐξῆς βιβλία:

Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΜΕ ΤΗ ΔΙΠΛΗ ΖΩΗ

Τοῦ Ρ. ΣΤΗΒΕΝΣΟΝ

Ἡ ΚΟΡΗ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΒΑΛΤΟΥ

Τῆς ΣΕΛΜΑΣ ΛΑΓΚΕΡΛΕΦ

Ἡ ΜΟΝΜΑΡΤΡΗ

Τοῦ ΕΡ. ΜΥΡΖΕ

Ἡ ΣΟΝΙΑ

Τῆς ΓΚΡΕΒΙΑ

Καὶ Αἱ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑΙ ΤΟΥ ΑΡΘΟΥΡΟΥ ΓΟΡΔΩΝΟΣ
 ΠΥΜ Τοῦ ΕΝΤΓΑΡ ΠΟΕ

(δύο τόμοι ἕκαστος δραχ. 5 διὰ τὰς Ἀθήνας)

(καὶ 6 διὰ τὰς Ἐπαρχίας)

Καὶ τὰ ὀκτὼ περίφημα

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ "ΜΠΟΥΕΤΟΥ,"

πού τιμῶνται δραχ. 25, πρὸς 5 δραχ. ἕκαστον διὰ τὰς Ἀθήνας, καὶ 6 διὰ τὰς Ἐπαρχίας ἐλεύθερα ταχυδρομικῶν τελῶν.

Διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν ἐπὶ πλέον τὰ ταχυδρομικὰ ἔξοδα.

Εἰδοποιοῦνται ὁμῶς οἱ ἀναγνώσται μας, ὅτι τὰ βιβλία αὐτὰ πρέπει νὰ τὰ ζητήσουν ἀπ' εὐθείας ἀπὸ τὰ γραφεῖα μας, καθ' ὅσον δὲν θὰ σταλῶσιν εἰς τὰ κατὰ τῆς Πρακτορείᾳ τῶν ἐφημερίδων.